

- Bu dersten öğrendiklerinizi kendi cümlelerinizle, kendi çiziminizle, hatta kendi şiirinizle ifade edebilirsiniz.

KİMLİĞİMİZ (3)

KİMLİĞİM VE İLİŞKİLERİM

Ünitemizi yüksek sesle okuyalım.

Aşağıda bazı ülkelerin kendi kültürlerinden gelen özellikleri verilmiştir. Okuduktan sonra aşağıdaki soruları birlikte cevaplandıralım.

- Şili’de lokantada ellerinizi karnınızın üzerine koyun. Yoksa servis yapmazlar.
- Tibet’te çay kâsesini iki elinizle avuçlamazsanız saygısızlık etmiş olursunuz.
- Japonya’da çatal kaşık yerine kullanılan çubukları tabağa çapraz koymak hakarettir.
- Endonezya’da pazarlık sırasında satıcı parayı yere atarsa son fiyat anlamına gelir.
- Panama’da çok güzelseniz size yüzde 20’ye varan indirim yaparlar.
- Rusya’da taksi şoförleri ile akademik bir tartışmaya girmeyin. Çoğu eski üniversite öğretim üyesidir.
- İskoçya’da içkiyi geri çevirmek hakarettir.
- İtalya’da Spagettiye makarna demek hakarettir.
- Yine İtalya’da otel odanıza giren hırsız dövmek suçtur.
- Singapur’da sakız çiğnemek yasaktır.
- Bu çeşitli örneklerle tepkiniz nelerdir?
- Kültür gerçekten de ilişkilerimizi çok etkiliyor. Peki, Mesih’teki “kültürümüz” ilişkilerimizi nasıl etkiliyor?

Resimlerin telif hakkı: Shutterstock (www.shutterstock.com) veya kamu malı.

Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab’bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O’na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor. 2.Ko.3:18

UYGULAMA

- Yine İtalya'da otel odanıza giren hırsız dövmek suçtur.
- Singapur'da sakız çiğnemek yasaktır.

Bu çeşitli örneklere tepkiniz nelerdir?

Kültür gerçekten de ilişkilerimizi çok etkiliyor. Peki, Mesih'teki "kültürümüz" ilişkilerimizi nasıl etkiliyor?

BİR MİSAFİRPERVERLİK ANALİZİ

Aşağıdaki yazıyı yüksek sesle okuyalım. Sonrasında soruları aramızda konuşalım.

Şimdi kültürümüze ait bir alışkanlıktan söz edeceğiz: misafirperverlik. Ama amacımız misafirperverliği tartışmak değildir. Bu örnekten yola çıkarak Mesih'teki kimliğimize uygun, bizi tanımlayan alışkanlıklar hakkında konuşacağız.

"Bizim en bilindik özelliğimiz "misafirperver" olmamızdır. Bunu bütün dünya kabul etmiş. Bir kere evimizde "Misafir Odası" denen bir kavram vardır. O odayı annemiz temizlik için girdiğinde, bir de misafir geldiğinde görebiliriz. İçindeki koltuk takımının bir güçlüğüyle, birçok modelin içinden seçilerek, günlerce taksitlerini nasıl öderiz diye düşünülerek alınmış ama sen hiç kullanmamışsındır.

Misafirin kendine has eşyaları vardır. Annenin babanın kendinin bir de misafirin terliği vardır. Kimse ona dokunamaz, giyemez. Ayakkabı dolabının başköşesinde durur, misafir geldiğinde törenle çıkarılıp misafirin ayağına verilir.

Benim kimliğimi oluşturan unsurlar davranışlarımı nasıl etkiliyor?

Bu soruyu bir imanlı olarak bu hafta düşünelim.

Mesih'e ait biri olarak nasıl yaşıyoruz? Özellikle iman ailesine ait kardeşlerle ilişkimizi, kimliğimizi etkilemesi konusunda düşünelim.

Efesliler 4. bölümdeki gibi tutum ve davranışlarımız var mı? Kendimizde bu davranış ve tutumları görmüyorsak yeniden Mesih'te kim olduğumuzu düşünelim.

- Ben bir kutsalım. (Ef.1:1; 1Ko.1:2; Flp.1:1)
- Tanrı'nın ev halkının diğer üyeleri gibi ben de yeni yaratılışın yurttaşıyım. (Ef.2:19)
- Gerçeğin direği ve dayanağı olan Tanrı'nın ev halkına aitim. (1Ti.3:15)
- Tanrı'nın çocuğuyum. (1Yu.3:1)
- Mesih'te tek bir beden üyesiyim ve kilisemle birbirimizin üyeleriyiz. (Rom.12:5)

Kilise hizmeti içindir; parayla satılmaz.

Anadolu'da yaşayan bizlerin en önemli özelliği misafirperverlik olarak görülmektedir. Bu, kültürden gelen bir alışkanlık. Bu alışkanlık bizim kültürel kimliğimizle ilgilidir.

Mesih'teki kimliğimiz ve bu kimliğe ait alışkanlıklarımız neler olmalıdır?

Mesih'e ait olduğumuzu ilişkilerimizde nasıl gösterebiliriz?

MESİH'İN EGEMENLİĞİNDENİM

Bir kişinin nereli olduğunu bazen bazı davranışlarından çıkarmamız mümkün oluyor. Oturuşundan, kalkışından, konuşma şeklinden, yemesinden içmesinden ve daha başka tutum ve davranışlarından. Bizler Mesih'e ait bir halk olarak, Mesih'e ait olduğumuzu dışardan bakan birinin nasıl anlayacağını hiç düşündük mü?

Mesih bunun için bize bir ipucu vermektedir: "Birbirinize sevginiz olursa, herkes bununla benim öğrencilerim olduğunuzu anlayacaktır." (Yu.13:35). Dünyaya karşı en büyük tanıklığımız birbirimize olan sevgimizdir. Bununla bizim kim olduğumuzu anlayacaklardır.

Özellikle Mesih'teki kardeşlerle olan ilişkimiz bizim kim olduğumuzu gösteriyor. Efesliler 4. bölümden itibaren bizim "Aldığınız çağrıya göre yaşayın" buyruğu altında nasıl yaşamamız gerektiği anlatılır.

Nasıl ki birinin davranışlarından bile kim olduğunu anlıyorsak, bir beden olarak birbirimize olan ve birlikteykenki davranışlarımızdan da kim olduğumuzu çevremiz anlayabilecektir. Kendi kimliğimize uygun bir yaşam sürmenin önemini Pavlus şöyle açıklıyor: "Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz." (Rom.12:4)

Mesih'teki kimliğimizi benimsedikçe, birlikte yaşarken birbirimize olan davranışlarımızda da değişiklikler olacaktır. Bunlar artık eski kimliğimize, yani dünyaya, benliğimize ait kimliğimizden farklı olacaktır.

Birbirimizi kendimizden üstün saymak, başışlamak, dedikodu yapmamak, yargılamamak, alçakgönüllü bir şekilde hizmet etmek, sevgiyi en üstün değer saymak gibi tutum ve davranışlarımız bizim Mesih'teki kimliğimize birkaç örnektir.

KİM OLDUĞUNU GÖSTER!

Aşağıdaki örnek diyalogları yüksek sesle okuyalım. Tutumların Mesih'teki kimliğimizle hangi açılardan uyumlu olmadığı konusunda düşünelim. Bu tutumlar neden Mesih'teki kimliğimizle uyumlu değil? Olumsuz tutumların yerine nasıl davranmalıyız?

- Sevgi ve Melih aralarında konuşuyorlar:
- Şeyma uzun zamandır kiliseye gelmiyor.
- Kim bilir neye alınmıştır yine...
- Aslında arayıp bir hatırnı sormamız gerekir.
- Bırak, kimseyi kiliseye gelmek için zorlayamazsın. İsterse gelir, istemezse gelmez.
- **Mesih'teki kimliğimizle ilgisi?**
- **Bu tutumun yerine nasıl bir tutum sergilemeliyiz?**

- Şu Semih abi değil mi?
- Hangisi?
- Mutfakta bulaşıkları yıkayan.
- Evet o.
- Ama bugün o vaaz vermedi mi? Hem vaaz verip sonra da bulaşıkları mı yıkıyor?
- Bırak yıkasın. O böyle mutlu oluyor. Bugün ben de çok yorgunum.

- **Mesih'teki kimliğimizle ilgisi?**
- **Bu tutumun yerine nasıl bir tutum sergilemeliyiz?**

- Hala daha Mine ile dargın mısınız?
 - Tabii ki gelip benden özür dilemedikçe de barışmayacağım.
 - Ama onunla hiç gidip konuştun mu?
 - Ne gerek var. Kime anlattıysam zaten beni haklı gördü.
 - **Mesih'teki kimliğimizle ilgisi?**
 - **Bu tutumun yerine nasıl bir tutum sergilemeliyiz?**
-
- Alilerin durumu hiç iyi değilmiş. Kaç aydır işsiz, epey borca da girmişler.
 - Öyle mi? Bilmiyordum.
 - Kendi söylemedi ama geçen evlerine gittiğimde biraz konuştuk. Zaten anlaşılıyor da. Çocukların okulu da başladı. Biraz yardım etsek kardeşlerle birlikte...
 - Kardeşim kusura bakma ama kendi suçları biraz da. Benim de durumum yok. Yapmak isteyen yardımını yapsın.
 - **Mesih'teki kimliğimizle ilgisi?**
 - **Bu tutumun yerine nasıl bir tutum sergilemeliyiz?**

ALDIĞIM ÇAĞRIYA YARAŞIR BİR YAŞAM

Efesliler 4. bölümün tümünü okuyalım.

Bu bölümde Pavlus bir imanlının davranışlarının “çağrıya yaraşır” olması gerektiğini söylüyor. Bu ne demektir?

Bölüm içinde özellikle 3, 14, 15, 17-32 ayetlerini göz önüne alarak, Mesih'e ait kişiler olarak birbirimize olan davranışlarımızın nasıl olması gerektiğini ayetlerden bularak bir liste yapalım.

Bu davranışların kilise içinde etkin olmasının topluma nasıl bir etkisi olacaktır sizce?

Sırf misafir kullansın diye çatal, kaşık, havlu, tabak çanak, çarşaf, yastık, yorgan alınır. Ailenin bütçesinin bir kısmı bu eşyalara gider. Ayda yılda da gelse misafir, onun eşyaları hazır ve nazırdır.

Misafirin geleceği duyulunca evde büyük bir telaş başlar. Öncelikle anneniz ve evin kızları bütün evi baştan aşağıya temizlemeye başlarlar. Bahar temizliğiyle aynı oranda büyük ve kapsamlıdır bu temizlik. Gelecek olan misafir, dolapların içlerine bakacak hali olmasa da, illa ki her yer tertemiz yapılır. Baba gelecek olanlar için yaptığı alışverişe neredeyse bütün maaşını yatırsa da misafir en güzelini yemelidir.

Sırf misafir kullansın diye çatal, kaşık, havlu, tabak çanak, çarşaf, yastık, yorgan alınır. Ailenin bütçesinin bir kısmı bu eşyalara gider. Ayda yılda da gelse misafir, onun eşyaları hazır ve nazırdır.

Evde ne varsa misafirin önüne dökülür; en iyiler, en güzeller, en lezzetliler. O anda İngiltere'de kraliyet ailesi ne ise, bizde o akşam misafir aynı derecede kıymetlidir.

Bir de tabii ısrarcılığımız vardır ki misafirlikten soğutur insanı. “Şuraya otur, yok yok orası kapının yanında kaldı buraya otur. Yastık vereyim mi? İnan orada rahat edemedin, benim içim de rahat değil, gel sen şuraya otur...” Hele yemek faslı başladı mı ısrar etme zamanı da başladı demektir. İkisi birbirinden ayrılmaz. Misafir önüne konan her şeyi yemekle sorumludur. Hatta daha da fazlası için midesinde yer bırakmalıdır. “Tokum” sözcüğü böyle zamanlarda ev sahibinin henüz öğrenmediği bir dilde söylenmiş bir söz gibi gelir. Yani ne şekilde söylerseniz söyleyin anlaşılmayacaktır.

Misafirin tabağı hiç boş kalmamalıdır. Yemekten sonraki tatlı için biraz dinlenmek lazım olsa da bu mümkün değildir. Çay, tatlı ve meyveden sonra artık misafirin gitme zamanı gelmiş demektir.

Kapıya varılıp ayakkabılar giyildiğinde misafirliğin ikinci evresi başlar. En az bir saat orada konuşulmadan misafiri salıvermek büyük ayıptır. Sorulmayan tanıdıklar sorulur, bir başka konu açılır, tekrar gelmek için söz alınır, iadeyi ziyaret için sözler verilir.

Misafir gidince büyük bir yorgunluk çöker herkese. Zorlu bir görevi başarmanın hem gururu hem de mutluluğu vardır ev sahibinde.

Velhasıl misafirperver bir milletiz.